

Давидъ се поминалъ прѣзъ 977 год. Самуйлъ вече ималъ за столица Охрида. Той е воювалъ много противъ гръко-византийци-тѣ. И Самуйлъ се отнасялъ до папа-та за царски вѣнецъ. Въ негово врѣме гръко-византийскій царь Василь 2-й Българоубиецъ е извадилъ очи-тѣ на 15 хи-леди български войници, които, като видѣлъ Самуйлъ, подиръ два дни се поминалъ (на 15 Септемврия, 1014 год.). — (Единъ гръцки царь скопилъ брата на българския царь, а другъ гръцки царь извадилъ очи-тѣ на 15 хи-леди български войници!). — Самуйловий синъ Гаврийлъ наслѣдилъ баща си и се провжзгласилъ за български царь, ала той малко врѣме царувалъ, защото го убилъ чичовия (Аароно-вия) му синъ Иванъ-Владиславъ, който се вжцарилъ. По-неже и Иванъ-Владиславъ ужъ билъ гръколюбецъ, като баща си Ааронъ, то единъ отъ войници-тѣ му го убилъ (1018 год.). Подиръ смъртъ-та на тоя царь, гръцкый царь Василь 2-й Българоубиецъ завладѣлъ и западно-то Българско Царство. Така се свършила българска-та политическа независимостъ прѣзъ 1019 год. и до 1186 год. гръко-византийци-тѣ биле граждански и черковни владѣтели на България. Источно-то Българско Царство се свършило съ поробвание-то на царя му Борисъ 2-й, а Западно-то — съ убийство-то на царя му Иванъ-Владиславъ.

Сега вече не остана нито источно, нито западно българско царство, та нека си дойдемъ на дума-та за Българска-та Черкова. Ние видѣхме, че слѣдъ завладѣвание-то на источно-то българско царство, патриархъ-тѣ му се преселилъ въ западно-то и най-сѣтне се установилъ въ Охрида. Обаче, откакъ византийци-тѣ завладѣле и западно-то българско царство, то горѣказанный гръко-византийски царь Василь Българоубиецъ издалъ три царски заповѣди (укази, грамоти) прѣзъ 1020 год. (както се вижда отъ втора-та) на светейша-та българска архиепископия, та съ пжрва-та отъ тѣхъ се „утвжрждава благоговѣйния инокъ Иванъ да бжде архиепископъ на България и да испжлнява архиепископски-тѣ длжжности“, показватъ се по-главни-тѣ градове на 29-тѣ епархии на тая архиепископия и по колко прислужници (свѣтски и духовни) щжтъ да имжтъ архиепископъ-тѣ и подчинени-тѣ му епископи. Съ втора-та и трета-та заповѣди се изброяватъ и ония епископи, зависящи отъ охридския архиепископъ, ала не споменжти въ пжрва-та. Като